"До свиданья, друг мой, до свиданья"
(З передсмертного вірша Єсеніна)

Написав: – До побачення, друже! —
Це останній вихід зі сцени…
І ось в газетах, в калюжах
Загриміли: Сергій Єсенін!
Хтось напевне матиме спокій,
Піде в завтра, в позавтра і далі…
Це і все. Скандаліст синьоокий
Свій останній скандал одскандалив…
Не в московських вулицях хитрих,
Як гадав, умерти судилось,
По яких ходив у циліндрі,
Щоб овес в нім носити кобилам…
Не в шинку знайомім і буйнім,
Де було так бездумно жити,
– Де з бандитами – питво отруйне,
Де повіям – поезій квіти.
Ні, покликало інше місце,
Щоб зірвати останнє з губ цих, —
П’яниць і кокаїністів,
Божевільних і самозгубців…
І слова, божевільні від крови,
…Тільки кров’ю рука напише:
"В цьому світі вмирати не ново,
Але й жити теж не новіше…"
І твоє рязанське колосся
У кривавій одбилось калюжі…
Синьоокий, злотоволосий,
Прощавай… До побачення, друже!